

2 ΜΑΪΟΥ 2024

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ

καθ' ἣν μνείαν ποιούμεθα

τοῦ ἱεροῦ Νιπτῆρος, τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου,
τῆς ἐν Γεθσημανῇ προσευχῆς τοῦ Κυρίου
καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἰούδα προδοσίας τοῦ Κυρίου.

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

(Τελεῖται συνήθως τῇ Μ. Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἐνιαχοῦ ὁμως τελεῖται τῇ Μ. Πέμπτῃ πρωΐ).

Ὁ ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ
πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν
καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

[Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἐξῆς ψαλμοὺς (ᾧ ἀναγινωσκομένων ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου).

Ψαλμὸς ιθ' (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ· ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὔτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλμὸς κ' (20).

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου

οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου· ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ἵτι θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ἵτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Ἵτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ἰψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ἵτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.]

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Δόξα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθῆ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ'.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

* * *

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης: Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς:

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἑξάψαλμον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξεληθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου.

Ὁ ἀναγνώστης:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
(**τρὶς**)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (**δίς**)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἄνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμωσαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ

σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπόσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δίς)**

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

**Καὶ τὰ ἐξῆς μετὰ μετανοιῶν γ',
ἧτοι κεφαλοκλισιῶν καὶ σταυρῶν.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι, ὁ Θεός. (τρίς)

Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

*** * ***

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἐξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν **(δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν **(δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]**

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἄερα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως **(ἢ τῆς ἁγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης **(μονῆς)** πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει**

οικούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΑΡΙΑ

Καὶ φάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα εἰς ἤχον πλ. δ' τετράκις ἀνὰ τρις μεθ' ἑκάστον τῶν ἐπομένων στίχων· ἄρχεται δὲ ὁ α' χορός.

Ἦχος π̣δ̣ Νη

Εκ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς Σε ο

Θε ος ο τι φως τα προ σαγ μα τα Σου ε πι ι

ι ι τη η η ης γης

Δι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου ντες

ε πι ι ι ι τη η η ης γης

Α α α α α λλη η η η η η

Σύντομον.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Στίχος α'. ^χ Εκ νυκ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς

Σε ο Θε ος δι ο τι φως τα προ σταγ μα τα Σθ

ε πι τη ης γης

α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Στίχος δ'. **χ** Προσθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προσθες

αυ τοις κα κα τοις εν δο ο ο ξοις τη ης γης

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι α

A α α α λλη η η η λου ου ι ι ι ι α

A α α λλη η η λου ου ου ου ι ι ι ι α

Και τὸ παρὸν τροπάριον. (τρὶς)

Ἦχος **πδ** Γα ρ

O^M τε ε ε ε οι οι οι οι οι ε εν

δο ο ξοι Μα α α α α θη η η η μα

α θη η ται αι αι αι αι αι αι αι αι εν τω ω

ω ω νι ι πτη η η η η η η η η ρι ι

M **Nη** ι ι ι τδ δει ει ει ει ει ει ει ει πνϛ ϛ ϛ

M **Γα** ε ε ε ε φω ω ω τι ι ι ζο ε φω τι ι

ζο ον το το τε ε Ι ι ου ου ου ου
 δα α α α α ας ο ο ο δυ υ υ υ
 σε ε ε ο δυ σε ε βης φι λα α α αρ γυ
 Nη υ υ ρι ι ι ι α α α α νο ση η
 η η η η η σα α ας ε ε σκο ο ο τι
 ι ι ζε Ε σκο τι ι ζε ε το και α νο μοι
 Δι οι οις κρι ι ται αι αι αι αι αι αι αι
 M Nη αι αι αι αι αις σε τον δι ι ι ι και
 Γα ο ον κρι τη η η η ην πα α ρα α δι ι δω
 πα ρα δι ι δω ω σι βλε πε ε ε χρη η
 μα α α α α τω ω ω ω ω ω ων ε ε
 ε ε ε ρα α ε ε ρα α στα τον
 δι ι ι ι α α τα α α αυ τα α αγ
 M Γα χο ο ο ο ο νη η η η χρη η η σα α α
 με ε ε ε ε νον φευ γε ε ε α α
 κο ο ο ο ο ρε ε ε ε ε ε ε στο ο

ο ο ον ψυ υ υ υ υ υ χην την Δι ι
 ι ι δα α σκα α α λω ω τοι α α α
 α αυ τα α το ολ μη η σα α τολ μη η σα α
 σα α α αν ο πε ε ρι παν τα α α ας α α α
 α α α γα α θο ο ο ος Κυ ρι ι ε ε δο
 ο ξα α α α σοι οι οι οι

Τὸ τέλος οὔτω.

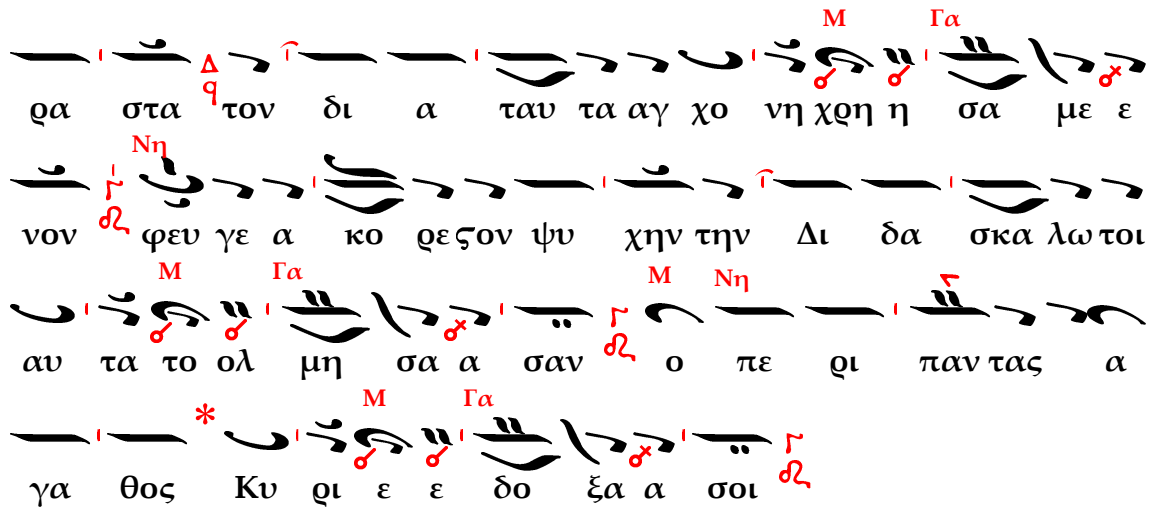
Δ

Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε δο ο ο ο ο ξα α α α α α α
 σοι οι οι οι οι οι οι

Τὸ σύντομον.

Ἦχος Γα ρ

Ο τε οι εν δο ξοι Μα θη ται εν τω νι πτη
 ρι τσ δει πν ε φω ω τι ζο ον το το τε Ι ου δας
 ο δυ σε βης φι λαρ γυ ρι α νο ση σας ε σκο ο τι
 ζε ε το και α νο ο μοις κρι ταις σε τον δι και
 ον κρι την πα ρα α δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε

Τὸ τέλος

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Λουκ. κβ' 1-39).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγγιζεν ἡ ἑορτὴ τῶν ἄζύμων ἢ λεγομένη πάσχα. Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν τὸν Ἰησοῦν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. Εἰσῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα, καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς. Καὶ ἐχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι· καὶ ἐξωμολόγησε, καὶ ἐζήτηε εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου.

Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἄζύμων, ἐν ἣ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα, καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπών· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἴδου εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν

πόλιν συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται, καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότη τῆς οἰκίας· Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, ποῦ ἐστὶ τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα.

Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ ἕως ὅτου πληρωθῆ ἔν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ δεξάμενος τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπε· λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.

Καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· τοῦτό ἐστὶ τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐχυνόμενον. Πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὠρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἶη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν.

Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται· ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; Οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; Ἐγὼ δὲ εἶμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. Ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν, ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθίσεσθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἶμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε· λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλήσει τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγοράσει μάχαιραν. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὥδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστι.

Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' (50) ψαλμόν.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ

εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ψάλλομεν τὸν παρόντα Κανόνα,

οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Τῇ μακροῦ Πέμπτη μακρὸν ὕμνον ἐξάδω.

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ.

* Ἐκάστης ᾠδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς ὡς καταβασία. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν δι' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς Μ. Ἑβδομάδος.

Ῥδῆ α'. Ῥχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ῥχος Βου

Tμη θει ση τμα α ται πον τος ε ρυ θρος κυ μα
το τρο φος δε ξη ραι νε ται βυ θος ο αυ τος ο
μ8 α οπ λους γε γο νως βα τος και πα νο πλι ι ταις
τα φος ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το
εν δο ξως δε δο ξα ςαι χρι στο ος ο Θε ος η η
μων

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Η παν ται τι ι α και πα ρε ε κτι κη ζω

ης η α πει ρος σο φι α τς Θε ου ω κο δο

μη σε τον οι κον ε αυ της αγ νης εξ α πει ραν δρ Μη

τρος να ον γαρ σω μα τι κον πε ρι θε με νος

εν δο ξως δε δο ξα σαι Χρι σο ος ο Θε ος η η

μων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Μ υ στα γω γου ου σα φι λης ε αυ της την

ψυ χο τρο φον ε τοι μα ζει τρα πε ζαν αμ βρο σι

ας δε η ον τως σο φι α τς Θε ου κιο να κρα τη

ρα πι σοις προ σελ θω μεν ευ σε βως και βο η σω μεν

εν δο ξως δε δο ξα σαι Χρι σο ος ο Θε ος η η

μων

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

A κου τι σθω ω μεν παν τες οι πι στοι συ

γκα λθ με νης υ ψη λω κη ρυγμα τι της α κτι

στκ και εμ φυ τσ σο φι ας τσ Θε ου βο α γαρ γευ σα

σθε ε και γνοντες ο τι Χρι σος ε γω κραξα τε εν

δο ξως δε δο ξα ζαι Χρι σο ος ο Θε ος η η

μων

Ἡ καταβασία

(Τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ β' χορός).

T μη θει ση τμα α ται πον τος ε ρυ θρος κυ μα

το τρο φος δε ξη ραι νε ται βυ θος ο αυ τος ο

μθ α σπ λοις γε γο νως βα τος και πα νο πλι ι ταις

τα φος ω δη δε θε ο τερ πης α νε μελ πε το

εν δο ξως δε δο ξα ζαι Χρι στο ος ο Θε ος η η

μων

Ἀργή καταβασία. (Εἰρημολόγιον Μπαλασίου)

(Τὸ τέλος αὐτῆς ψάλλει ὁ β' χορός).

T μη θει ση τμα ται αι αι αι πο ον τος ε

ε ρυ υ υ θρο ος κυ μα το τρο φος δε ξη
 η ραι νε ε ται αι βυ υ υ θος ο αυ τος ο
 μου α α οπ λοι ο ις γε ε γο ο ο νω ως βα
 τος και πα νο ο ο πλι ι ι ταις τα α α φος
 ω δη η η δε θε ο τερ πη ης α νε ε
 με ελ πε ε ε ε το εν δο ο ο ξως δε δο
 ξα ζαι Χρι ι στο ο ο ος ο ο ο Θε ε ο ος
 η η μων

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Κ υ ρι ος ων πα αν των και κτι ζησ Θε ος το κτι
 στον ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τον η νω σας
 και το Πα ασ χα ο ις ε με λ λες θα νειν αυ τος ων
 σε αυ τον προ ο ε τι θης φα γε τε βο ων το σω
 μα μῃ και πι ζει στε ρε ω θη σε ε σθε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι
Ρ υ σι ον παν το ος τῶ βρο τει ου γε νῆς το

οι κει ον α γα θε τας σας Μαθη τας ε πο τισας

ευ φρο συ νησπο τη ρι ι ον πλησας αυ τοςγαρ σε

αυ τον ι ι ε ρορ γεις πι ε τε βο ων το αι μα

μα και πι ςειστε ρε ω θη σε ε σθε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α φρωνα νηρ ος εν υ μι ιν προ δο της τοις

οι κει οις Μαθη ταις προ ε φησ ο α νε ξι κακος

ου μη γνω ση η τε ταυ τα και ου τος α συ νε τος

ων ου μη η συ νη σει ο μως εν ε μοι μει να τε

και πι ςειστε ρε ω θη σε ε σθε

Ἡ καταβασία

Κ υ ρι ος ων πα αν των και κτι ςης Θε ος το κτι

στον ο α πα θης πτω χευ σας σε αυ τον η νωσας

και το Πα ασ χα οισ ε μελ λες θα νειν αυ τος ων

 σε αυ τον προ ο ε τι θης φα γε τε βο ων το σω

 μα μ8 και πι ςειστε ρε ω θη σε σθε ε ε

Ἀργὴ καταβασία. (Εἰρμολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου-Θ

Κ υ ρι ος ων παν τω ω ω ω ων και

 κτι ι ι ι ι ςης Θε ε ος το κτι ςον ο α πα

 θης πτω ω ω χε ε ευ σα ας σε αυ τω ω ω ω

 η η νω σας και το Πα α σχα οι οισ ε με ελ

 λε ες θα α α νειν α αυ το ος ων σε ε αυ

 το ο ον προ ο ο ε τι ι ι θης φα γε τε

 βο ων το ο ο σω ω μα μ8 και πι ι ι ι ι

 στει στε ρε ε ε ω ω θη η σε ε ε σθε ε

 ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα καθίσματα
ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ.

Ἦχος ἀ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Δι-θ

Ο λιμ νας και αι πη η γα α α α α ας
και θα α λα ασ σας ποι η η η η σας τα
πει νω σι ιν η η μα α α α α ας εκ παι αι
δε ευ ων α α ρι ι ι στην λε ντι ω ω
ω ω ζων νυ υ υ με ε νο ο ο ος μαθη τω
ων πο ο ο ο δας ε ε ε ε ε νι ψε
τα α α πει νου ου ου με ε νο ο ος υ περ βο ο
λη η ευ σπλα γ χνι ι ι ας και αι υ
ψω ω ων η η μα α ας α πο βα α ρα α θρων
κα α κι ι ι ας ο μο νος φι ι λα α αν
θρω ω πο ο ος

ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον

Ο λιμ νας και πη γας και θα λασ σας ποι η
σας τα πει νω σιν η μας εκ παι δευ ων α ρι

ςην λε ντι ω ω ζω ννυ υ με νος μα θη των πο ο
 δας ε ε νι ι ψε τα πει νου ου με νος υ περ βο
 λη η ευσ πλαγ χνι ας και υ ψω ων η μας α πο βα
 ρα αθρων κα κι ας ο μο νος φι λανθρω πος

Δόξα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ἦχος Γα ϕ

Τα πει ει ει νου ου ου ου με νο ο ο ος δι
 ε ευ σπλα γχνι α πο δα α ας ε ε ε ε νι
 ψα α α ας των Μα α θη των σ και προς δρο μον
 θει ον του ου ου τςκα α τε ευ θυ υ υ νας α
 πα ναι νο ο με νος Πε τρος δε νι πτε ε σθαι
 αυ θις τω θει ει ει ω υ πει ει ει κει προ ο
 στα αγ μα α α τι ε εκ νι ι πτο με νος
 και σου ου εκ τε ε νω ως δε ο ο ο με νος
 δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε ε
 ε ε λε ε ος

ἢ τὸ ἀκόλουθον σύντομον

Τ^{Νη} α πει νου ου με νος ^Δ δι ευ σπλα γχνι αν ^{Νη} πο
 δας ^Μ ε ε νι ψας ^Δ των μα ^{Γα} θη των σου ^{Πα} και προς ^{Νη} δρο
 μον ^Μ θει ον του ου τς κα α ^{Γα} τευ θυ υ νας ^{Γα} α πα ναι
 νο μενος ^{Πα} Πε ε τρος δε νι ^{Γα} πτε σθαι ^{Πα} αυ θις τω θει ω
 υ ^{Πα} πει ει κει προ ο ^{Γα} σαγμα α τι ^{Πα} εκ νι ^{Πα} πτο μενος και σθ
 εκ ^{Πα} τενως δε ο ^{Πα} με νος ^{Πα} δω ρη σα σθαι η ^{Πα} μιν τω με
 γα ^{Πα} ε ε λε ε ος

Καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἦχος Βου Σ

Σ^{Β8} υ νε σθι ων ^{Πα} Δε σπο τα ^{Β8} τοις Μα ^{Πα} θη ται αι αι
 αι ^{Β8} αις σου ^{Πα} μν στι κως ε ^{Πα} δη λω σας ^{Β8} την πα να
 γι ^{Νη} αν σθ σφα ^Δ γην ^{Νη} δι ^{Νη} ης φθο ^{Νη} ρας ε ^{Νη} λυ τρω θη μεν
 οι ^{Νη} τα ^{Νη} σε ^{Νη} πτα σθ ^{Νη} τι ^{Νη} μω ων ^{Νη} τες πα ^{Νη} θη η μα α
 τα

Εἶτα αἰ δ', ε' καὶ Γ' ὠδαὶ τοῦ κανόνος.

Ἦδὴ δ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Δι Θ

Π ρο ^Δ κα τι ^Δ δων ο ο προ ^Δ φη της του ^Δ μν στη ^Δ ρι ου

σου το α πορ ρη τον Χρι στε προ α α νε φωνησεν

ε θου κραται αν α γα πη σι ιν ι σχυ ος Πα τε ερ

οικ τιρ μον τον μο νο γε νη Υι ον γαρ α γα

θε ι λα σμον εις τον κο ο σμον α πε στειι λα

Δ ο ξα σοι ο θε ος ημων δο ξα σοι

Ε πι το πα θος το πα σι τοις εξ Α δαμ πη

γα σαν α πα θει αν Χρι στε μο λων τοις φι λοι οις σου

ει πας μεθ υ μων του Πα σχα με τα σχειν του

του ε ε πε θυ μη σα τον μο νο γε νη ε πει με

ι λα σμον ο Πα τηρ εις τον κο ο σμον α πε στειι

λε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Μ ε τα λαμ βα νων κρα τη ρος τοις Μα θη ταις ε

βο ας α θα να τε γεν νη μα το ος α μπε λδ δε πι

ο μαι λοι πο ον ου κε τι μεθ υ μων βι ι ο τευ ων

τον μο νο γε νη ε πει με ι λα σμον ο Πα

τηρ εις τον κο ο σμον α πε στει ει λε

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστων αι

ω νων α μην

Π ο μα και νον υ υ περ λο γον ε γω φη μι εν

τη βα σι λει α μη Χρι στε τοις φι ι λοις πι ο μαι

ω στε γαρ θε οις θε ος υ μιν συ νε σο ο μαι ει πας

τον μο νο γε νη και γαρ με ι λα σμον ο Πα

τηρ εις τον κο ο σμον α πε στει ει λε

Ἡ καταβασία

Π ρο κα τι δων ο ο προ φη της του μυ στη ρι ου

σου το α πορ ρη τον Χρι στε προ α α νε φωνη σεν

ε θου κραται αν α γα πη σι ιν ι σχυ ος Πα τε ερ

οικ τιρ μον τον μο νο γε νη Υι ον γαρ α γα

θε ι λα σμον εις τον κο ο σμον α πε στει ει λας

Ἀργὴ καταβασία. (Εἰρμολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου

Π ρο ο κα α τι δω ωων ο ο ο προ φη η της
τῆ μυστη ρι ι ου σου ου το α α πο ορ
ρη η η η τον Χρι στε προ α νε ε φω ω νη η σεν
ε ε θου κρα α ται αι αι αν α α γα α πη
σιν ι ι σχυ υ ος Πα α α τε ε ερ οι κτι ι ιρ μον
τον μο νο γε νη Υι υι ον γα αρ α α γα α α
θε ι λα σμον εις το ον κο ο ο ο σμο ο
ον α α πε ε στει λα ας

Ῥδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Ἦχος Δι

Τ ω συν δεσ μω τη ης α γα πης συν δε ο ο ο
με νοι οι οι Α ποστολοι τω δε σπο ζο ντι των ο
λων ε αυ τῆς Χρι στῶ α να θε με νοι ω ραι ρς πο ο
ο δας ε ξα α πε νι ζοντο ευ α γγε λι ζο με
νοι πα σι ιν ει ρη νην

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Η το α σχε το ον κρα τς σα και υ περ ρο

ον εν αι θε ε ρι υ δωρ η α βυσ σης χα λι νσ

σα και θα λα σσας α να χαι τι ζσ σα Θε ου ου σο φι

α υ δωρ νι πτη η ρι βαλ λει πο δας α πο πλυ νει

δε δου λων Δε σπο της

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Μ α θη ταις υ πο ο δει κνυ ει τα πει νω σε ως

ο Δε σπο ο της τυ πον ο νε φε λαις δε τον πο λον

πε ρι βα λλων ζων νυ ται λε ντι ον και κα αμ πτει γο νυ

δου λων εκ πλυ υ ναι πο δας ου εν τη χει ρι πνο η παν

τω ων των ον των

Ἡ καταβασία

Τ ω συν δεσ μω τη ης α γα πης συν δε ο ο ο
με νοι οι οι Α ποστολοι τω δε σπο ζο ντι των ο
λων ε αυ τς Χρι στω α να θε με νοι ω ραι ς πο ο
ο δας ε ξα α πε νι ζοντο ευ α γγε λι ζο με
νοι πα σι ιν ει ρη νην

Ἄργη καταβασία. (Εἰρμολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου

Τ ω συν δε σμω ω ω τη η ης α γα α α
πης συν δε ο ο με νοι οι οι Α α πο ο
ο ο στο ο ο ο λοι τω δε σπο ο ζο ο ο
ντι ι ι των ο ο ο λων ε αυ τς Χρι στω ω
α να α θε ε με ε ε ε νοι οι οι οι οι οι
οι ω ραι αι αι ς πο ο ο δας ε ε ξα πε
ε νι ι ι ι ζο ο ο ο ντο ευ α γγε
ε ε λι ι ζο ο με νοι πα σι ι ι ιν ει ει
ρη η η νην

Ῥδὴ στ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Ἦχος Βου

Α βυσσος εσχάτη αμαρτημάτων εκυκλω

σε με και τον κλυδωνα μηκετι φεερων

ως ο Ιωνας τω Δεσποτη η βοωσοι εκφθο

ραας με αναγααγε

Δ οξα σοι ο Θεο ο οος η ημων δοξα σοι

Κ υριον φωνει τεω Μαθηται και Διδασκα

λον με και γαρ πεφυκα Σωτηρ εβοοας

διομιμεισθε ε τον τυπον ον τροπον εν ε

μοι οι εθεασασθε

Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι

Κ αι νυν και αι και εις τας αιωνων αι

ωνων αμην

Ρ υποντις μη εχων απορρηφθηναι ουδειεται

πο δας κα θα ροι ω Μα θη ται υ μειεις δε αλλ
 ου χι πα αντες ρο πη γα αρ α τακτως εξ υ μων
 ε νος μαι νε ε ται

Ἡ καταβασία

A βυσσος ε σχα τη α μαρ τη μα των ε κυ υ κλω
 σε με και τον κλυ δω να μη κε τι φε ε ρων
 ως ο Ι ω νας τω Δε σπο τη η βο ω σοι εκ φθο
 ρας με α να γα α γε ε ε

Ἀργή καταβασία. (Εἰρημολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου

A α βυσ σος ε ε σχα α τη α μα αρ τη η
 μα α των ε ε ε κυ υ υ κλω ω σε ε ε με και
 τον κλυ δω να μη κε τι ι ι φε ε ε ρων ως
 ο Ι ω νας τω ω Δε σπο ο ο τη η η βο ω
 ω ω σοι ε εκ φθο ο ο ρα α α ας με ε
 ε α α να α γα α α γε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον λαβῶν, εἰς χειρας ὁ προδότης, κρυφίως αὐτάς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ Πλάσαντος, ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, * Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Ὁ Οἶκος. Τοῦ Συμεῶν τὸν ἄμεμπτον βίον.

Τῇ μυστικῇ, ἐν φόβῳ τραπέζῃ, προσεγγίσαντες πάντες, καθαραῖς ταῖς ψυχαῖς, τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τῷ Δεσπότη, ἵνα ἴδωμεν τοὺς πόδας πῶς ἀπονίπτει τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσει τῷ λεντίῳ, καὶ ποιήσωμεν ὡσπερ κατίδωμεν, ἀλλήλοις ὑποταγέντες, καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες· αὐτὸς γὰρ ὁ Χριστὸς οὕτως ἐκέλευσε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ὡς προέφησεν· ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν, * Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πα-τριαρχοῦ Ἀλεξανδρείας. (†373)

Στίχ. Ἀθανάσιε, ποῦ κομίζῃ; μὴ πάλιν

Καὶ νεκρὸν ἐξόριστον ἐκπέμπουσί σε;

Δευτερίῃ νέκυς Ἀθανασίου ἐξέδου τύμβου.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἀγγελικὸν βίον ἐπὶ γῆς διήνυσε. Τοὺς δὲ ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ἄθλους καὶ τὰς κατὰ τῶν κακοδόξων ἐνστάσεις καὶ τὰς ἐπὶ συχνῶ ἀδίκους ὑπερορίας καὶ τὰς ἐπὶ ματαίῳ συκοφαντίας, ἃς ὑπήνεγκεν, ἄλλαι τε γραφαὶ διεξοδικώτερον καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος ἐκτίθεται· ὅθεν καὶ διηγήσασθαι τὰ πολλαχῶς ὑπὸ πολλῶν εἰρημένα μὴ δυνάμε-νοι, μικρὰ τινα πρὸς ὑπόμνησιν εἴπωμεν ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἀθανάσιος, ὁ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος, πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Αἴγυπτον, γονέας δὲ πλούτῳ κομῶντας καὶ ἀρετῇ· παρ' οἷς ἐκτρεφόμενος, παῖς ὢν ἔτι κομιδῇ, ἅμα παισὶν ἀθύρουσιν, ἐπὶ τινα τῆς θαλάσσης ἀκτὴν παραγίνεται, ἐν ἧ παιδιᾷ τινι τοιαῦδε ἐχρῶντο. Εἰς πρεσβυτέρους καὶ διακόνους ἑαυτοὺς ἀποτάξαντες, τὸν Ἀθανάσιον χειροτονοῦσιν ἐπίσκοπον· προσήγοντό τε παῖδες αὐτῷ, μήπω τῷ θείῳ Βαπτίσματι κεκαθαρμένοι, οὓς Ἀθανάσιος τῷ τῆς θαλάσσης ἐβάπτισεν ὕδατι. Τοῦτο ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἔφορος Ἀλέξανδρος θεασάμενος οὕτω συνενεχθέν, ὑπερθαυμάζει μὲν· γνοὺς δὲ τῷ Πνεύματι, ὡς μελλόντων εἶη τὰ δρώμενα τύποι καὶ προμηνύματα, τοὺς μὲν παῖδας τῷ θείῳ μύρῳ ἐπιχρίσας τελειοῖ· Ἀθανάσιον δὲ γραμματιστῇ τινι παραδίδωσιν. Εἶτα πρὸς μέτρον ἡλικίας φθάσαντα διάκονον χειροτονή-σας, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Πρώτῃ Συνόδῳ συνεργὸν προσλαμβάνει καὶ μετ' αὐτοῦ τοὺς τὰ Ἀρείου φρονοῦντας ἀπεκήρυξεν.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ καὶ Ἀλεξάνδρου τὸν βίον λιπόντος, Ἀθανάσιος τὸν ἐκεῖνου θρόνον διαδέχεται. Ἄλλ' οἱ περὶ Εὐσέβιον τὴν προχείρισιν πρᾶως οὐκ ἐνεγκόντες, πείθουσι Κωνσταντῖνον, τὸν πρῶτως χρηματίσαντα βασιλέα Χριστιανῶν, ἀπελάσαι τοῦ θρόνου τὸν Ἀθανάσιον. Ἀλλὰ Κωνσταντῖνος μὲν,

μετὰ τὸ ἐν Γαλλίαις ὑπερορίσαι τὸν Ἅγιον, καταλύει τὸν βίον. Ἀθανάσιος δὲ τῷ τούτου υἱῷ Κωνσταντίῳ πρὸς λόγους ἐν Ῥώμῃ ἐλθὼν, γράμμασιν ὀχυρωθεὶς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐφίσταται. Τοῦτο πρὸς γνῶσιν Εὐσεβίῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἐλθόν, ἤρεμειν οὐκ εἶα· διὸ καὶ πᾶν εἶδος συκοφαντίας συμφορήσαντες παρασκευάζουσι Κωνσταντίον τὸν τῆς Ἀνατολῆς βασιλέα, σύνοδον Ἐπισκόπων ἀθροίσαντα, ὑπὸ τὴν κρίσιν ἐλθεῖν τὸν Ἀθανάσιον. Πολλῶν δὲ ὄντων τῶν κατηγορημάτων, ἐνὸς μόνου ἐπιμνησθήσομαι.

Χεῖρα τεταριχευμένην ξυλίνῃ λάρνακι θέντες προσκομίζουσιν, Ἀρσενίου ταύτην λέγοντες εἶναι, ὃν ἀνηρηκέναι τὸν Ἀθανάσιον ἐπὶ γοητεία διεθρυλλοῦντο. Καὶ κατὰ Θεοῦ πρόνοιαν ἐν Τύρῳ τοῦ Ἀρσενίου κατάραντος (ἐκρύπτετο γὰρ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, ἵνα μὴ τὸ δρᾶμα κατάφωρον γένηται) Ἀθανάσιος τὸν νεκρὸν παρεῖναι μηνύεται· καὶ περιτυχὼν αὐτῷ, τῆς εἰς τὸ κριτήριον κυρίας καταλαβούσης, αὐτὸν περικεκαλυμμένον παρεισάγει. Καὶ δὴ πυνθάνεται τῶν παρόντων, εἴ τινες εἶεν προεγνωκότες τὸν Ἀρσένιον. Πολλῶν δὲ φησάντων τὸν ἄνδρα εἰδέναι, ἀποκαλυψάμενος αὐτόν, «Εἰ οὗτος εἶη», προσετίθει τὴν ἐρώτησιν. Τῶν δὲ συγκαταθεμένων, τὴν δεξιὰν ὑποδείξας χεῖρα, εἶτα καὶ τὴν ἄλλην, ἔφη· «Ἴδου ἡ δεξιά, ἰδοὺ ἡ ἀριστερά, ἃς παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ὄλων οἱ ἐξ Ἀδὰμ ἐκκληρώθημεν ἄνθρωποι· τρίτην δέ μοι χεῖρα τῷ Ἀρσενίῳ ἐπιζητείτω μηδεὶς». Οἱ δὲ αἰσχύνης πλησθέντες ἐπὶ τούτῳ πολλῆς, τοῦ μὲν κριτηρίου ἐξήεσαν, ἐξοργίζουσι δὲ τὸν δῆμον κατ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο λάθρα τῆς πόλεως ἔξεισι καὶ εἰς τινα λάκκον ζοφώδη καὶ δεινῶς ἄνυδρον καθεῖς ἑαυτόν, ἕκτον ἔτος ἐκρύπτετο. Ἐπειτα τοῦ λάκκου ὑπεξελθὼν, πρὸς τὴν Ἑσπέραν καταίρει. Κώνστας δὲ τηνικαῦτα, ὁ Κωνσταντίου ἀδελφός, τὴν ταύτης διεῖπεν ἀρχήν. Τούτῳ παραβαλὼν ὁ μέγας καὶ Ἰουλιανῷ τῷ Πάπα, τὰ κατ' αὐτὸν ἐτραγώδει· οἷτινες γράμμασι τὸν Ἅγιον ὀχυρώσαντες, εἰς Ἀλεξανδρείαν πέμπουσι.

Τοῦτο Κωνσταντίος ὡς ἔγνω, Συριανῷ τινι κελεύει ἐκεῖσε ἀφικομένῳ, Ἀθανάσιον μὲν ἀνελεῖν, Γρηγόριον δὲ τῷ θρόνῳ ἐγκαθιδρύσαι. Ὁ δὲ τὰς ἐκεῖνου χεῖρας διαφυγών, εἰς Ῥώμην αὐθις ἀπαίρει. Καὶ ὁ Κώνστας γράφει τῷ ἀδελφῷ Κωνσταντίῳ ἀποκαταστῆσαι τῷ θρόνῳ τὸν Ἀθανάσιον, ἀπειλήσας ὡς, εἰμὴ ποιήσῃ τοῦτο, τοῖς οἰκείοις ὄπλοις αὐτὸν ἀποκαταστῆσαι. Ὁ δὲ Κωνσταντίος ἐν ὀρθῶδιᾳ γενόμενος, ἀποκαθίστησι τῇ Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίᾳ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον· μετὰ μικρὸν δὲ καὶ Κώνστας καταλύει τὸν βίον.

Κωνσταντίος δὲ, αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, πέμπει τοὺς συλληψομένους τὸν Ἅγιον· ὅπερ προγνοὺς ὁ μέγας, τοῦ ἐπισκοπέου ὑπεξελθὼν, ἐπὶ τι γύναιον καταφεύγει, παρθενία καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς σεμνυνόμενον· ἦτις, τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, ἀσμένως τὸν Ἅγιον ὑποδέχεται· διηκόνει τε τούτῳ καὶ πᾶσαν ἄλλην δεξίωσιν καὶ θεραπείαν παρείχετο· ἕκτος ἐνιαυτὸς τῷ μεγάλῳ παρὰ τῇ φιλοθέῳ γυναικὶ κρυπτομένῳ ἦνυετο. Καὶ δὴ Κωνσταντίος μὲν καταλύει τὸν βίον, Ἰουλιανὸς δὲ τῆς βασιλείας κρατεῖ. Αὐτίκα οὖν Ἀθανάσιος μέσαις νυξὶ τοῦ οἰκήματος ἐξελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκεται, ἐφ' ᾧ, ὅπως ἡ πόλις συνέδραμεν ἅπασα κροτοῦντες, εὐχαριστοῦντες, οὐ τοῦ παρόντος λέγειν καιροῦ.

Ἰουλιανὸς δὲ πάντα περὶ ἐλαχίστου θέμενος, τοῦτο προηγούμενον προβάλλεται σπούδασμα, μὴ μόνον τοῦ θρόνου ἀπελάσαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς ἐξῶσαι τὸν Ἅγιον. Πέμπει γοῦν τοὺς ἀναιρήσοντας· ὁ δὲ καὶ αὐθις ἄληπτος ἦν καὶ ἀχείρωτος· νύκτωρ γὰρ παρὰ τὸν Νεῖλον ἐλθὼν, πλοίου ἐπιβάς, πρὸς Θηβαΐδα ἀπέπλει. Ὡς δὲ πλησίον ἦσαν οἱ διώκοντες,

παρακρουσάμενος αὐτοὺς ὑποστρέφει καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν καταίρει· κάκει κρυπτόμενος διελάνθανεν, ἕως οὗ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς ζώσιν ἐξητάζετο. Καὶ τούτου δὲ τὴν ζωὴν καταλύσαντος, Ἰωβιανὸς βασιλεὺς ἀνηγόρευται. Ἄλλὰ καὶ τούτου τάχιστα ἐξ ἀνθρώπων γεγονότος, Οὐαλεντινιανὸς τῆς Ῥωμαίων κρατεῖ, καὶ ποιεῖται ταύτης κοινωνὸν τὸν ἀδελφὸν Οὐάλεντα, ὁ μὲν γὰρ τὴν Ἑσπέραν, ὁ δὲ τὴν Ἑώαν διεῖπεν. Ὅς, εἰς κόρον τῶν τοῦ Ἀρείου θολερῶν ναμάτων πάλαι ἐμφορηθεῖς, πάντας μὲν τοὺς τῶν ὀρθῶν δογμάτων ἀντεχομένους μυρίασι αἰκίαις καὶ κολάσσει περιέβαλεν, Ἀθανάσιον δὲ ἐλείν θερμὴν ἐτίθετο σπουδὴν. Μέλλων οὖν ὁ Ἅγιος ἀλώσιμος ἔσεσθαι, εἷς τινα πατρῶον τάφον καταδύς, τὰς τῶν φονευόντων ἀποδιδράσκει χεῖρας. Ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο τραχυνόμενον τὸν τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμον, ἐπιτρέπει τῷ Ἀθλητῇ καὶ ἄκων τὴν τῆς Ἐκκλησίας προστασίαν. Καὶ οὕτω, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἄθλους καὶ τὰς μακρὰς ὑπερορίας, ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους τοῖς διωγμοῖς ἐγκαρτερήσας, ἐν γήρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἑσπέρου καὶ Ζωῆς τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου. (~†124)

Εἰς τὸν Ἑσπερον καὶ τὴν Ζωὴν·

Στίχ. Ζωῆς στερεῖ πῦρ Ἑσπερον Ζωὴν ἅμα,

Ζωὴν ποθοῦντας τὴν ἀνέσπερον μόνην.

Εἰς τὸν Κυριακὸν καὶ τὸν Θεόδουλον.

Ζέοντας ἄρτους συγγόνους δέχου δύο,

Ἄρτι κλιβάνου, Σῶτερ, ἐκβεβλημένους.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι, Ἑσπερος καὶ Ζωή, ὑπῆρχον ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως, δοῦλοι μὲν ὄντες τὰ σώματα ἐν Ἰταλίᾳ Κατάλλου τινὸς καὶ Τετραδίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἀποίκων ὄντων Ῥωμαίων, οἱ ἐκ Παμφυλίας τούτους ὠνήσαντο· ἐλεύθεροι δὲ τὰς ψυχάς. Ὅθεν οὐδὲ τῷ σώματι δουλεύειν ἐπὶ πολὺ ἠνέσχοντο ἀσεβέσι δεσπόταις, οἱ, ἀντὶ τοῦ Ποιητοῦ καὶ πάντων Δημιουργοῦ, τιμῶσι καὶ προσκυνοῦσιν εἶδωλα. Τοῦ γὰρ Κυριακοῦ καὶ Θεοδούλου, τῶν τέκνων αὐτῶν, πρὸς τὴν οἰκείαν μητέρα, μηκέτι συνοικεῖν τοῖς ἀσεβέσιν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν χωρίζεσθαι, ἵνα μὴ σὺν αὐτοῖς ἀπόλωνται, διεξεληθόντων· τῆς δέ, ὅτι Κύριοι ἡμῶν εἰσιν, εἰπούσης, τῶν δὲ τῷ τοῦ Χριστοῦ αἵματι ἐλευθερωθῆναι βοώντων, ἤδη τῆς μητρὸς συνειπούσης αὐτοῖς, ἐπιρῶσθέντες καὶ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Κάταλλον, τὸν μὲν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν Δεσπότην τῶν ἑαυτῶν εἶπον ψυχῶν, τύχη δέ τινη τὴν τῶν σωμάτων αὐτῶν ἔχειν κυριότητα· εἶναι δὲ προτιμότεραν αὐτοῖς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐξουσίαν· «Πειθαρχεῖν γὰρ δεῖ» φασὶ «μᾶλλον Θεῷ ἢ ἀνθρώποις». Ἐκπλαγέντος οὖν ἐπὶ τοῦτο τοῦ Κατάλλου, τέως μεταπέμπονται μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῷ Τριτωνίῳ πρὸς Ἑσπερον τὸν Πατέρα αὐτῶν. Ὑστερον δέ, γενέθλια τοῦ τεχθέντος παιδὸς ἐκτελῶν ὁ Κάταλλος, ἐκ τῶν παρεσκευασμένων οἶνον καὶ κρέας αὐτοῖς ἔγνωκεν ἀποστεῖλαι, πειρώμενος εἰ μεταλήψοιντο τῶν εἰδωλοθύτων. Ἀντὶ δὲ τοῦ μεταλαβεῖν αὐτούς, τοῖς κυσὶ βαλούσης ταῦτα τῆς μητρὸς αὐτῶν Ζωῆς, ὡς ὁ Κάταλλος ἐπύθετο, τὴν ὀργὴν ἀνάψας, πρῶτον μὲν τὰ νήπια κρεμασθῆναι κελεύει καὶ σιδηροῖς ὄνυξι καταξέεσθαι· οἷς ἐπεφώνουν καὶ παρεθάρρουν οἱ γεννήτορες μὴ ἐνδοῦναι, ἀλλὰ καρτερεῖν μέχρι τέλους καὶ πρὸς τὸν μαρτυρίου στέφανον ἀποβλέπειν. Ἐπειτα δὲ κατενεχθῆναι καὶ μετὰ τῆς μητρὸς τυφθῆναι

σφοδρῶς. Εἶτα ἐκκαυθῆναι κλίβανον καὶ τοὺς ἁγίους ἐμβληθῆναι· ἐν ᾧ γινόμενοι, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ἀπέδωκαν τῷ Θεῷ. Ἔωθεν δέ, φωνῶν ἐν τῷ κλιβάνῳ ἐνηχουμένων, ὥσπερ φαλλόντων τινῶν, διανοίξαντες οὐδένα εὔρον, εἰμὴ τοὺς ἁγίους μόνον, ἐν σχήματι καθευδόντων, κατὰ ἀνατολὰς τετραμμένους. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἰορδάνου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Κὰν εἰς μυχὸν γῆς ἐρρύης, Ἰορδάνη,
Ἐκχεῖς ἐκεῖθεν θαυμάτων Ἰορδάνην.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάββα, ἐπισκόπου Δαφνουσίας.

Στίχ. Σαββατίζει νῦν Σάββας ὁ Δαφνουσίας,
Ποιμὴν ἄριστος ἐν Χριστοῦ Βασιλείᾳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως τῆς Βουλγαρίας Βόριδος, τοῦ διὰ τοῦ θείου βαπτίσματος ἐπονομασθέντος Μιχαήλ. (†907)

Στίχ. Βάσις ἀληθῆς λαοῦ αὐτοῦ ὁ Βόρις,
Ὅστις Μιχαήλ βαπτίσματι ἐκλήθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τῶν παθομαρτύρων Βόριδος (1072) καὶ Γκλέμπ (1115), τέκνων τοῦ ἁγίου Βλαδιμήρου τῆς Ῥωσίας. (†1015)

Στίχ. Βόριδος καὶ Γκλέμπ τῶν θείων ἀταδέλφων,
Γῆθεν τὰ σεπτὰ λείψανα φανεροῦνται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Βαλεντίνου, ἐπισκόπου Γενούης (Genoa) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†307)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Γερμανοῦ τοῦ ἐκ Νορμανδίας. (~†460)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Βινδεμιάλη (Vindemialis), Εὐγενίου καὶ Λογγίνου, ἐπισκόπων ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ, τελειωθέντων ὑπὸ Οὐννερίχου (Hunneric), τοῦ ἀρειανοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Βανδάλων. (~†485)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεκτάνου (Neachtain), συγγενοῦς τοῦ ἁγίου Πατρικίου ἐν Ἰρλανδίᾳ. (ε' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Οὐλτάνου (Ultan), ἀδελφοῦ τῶν ὁσίων Φουρσέου (Fursey) καὶ Φοῖλλάνου (Foillan), ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†657)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Βαλδεβέρτου (Waldebert), ἡγουμένου τοῦ Πετροπαυλείου ἀββαείου εἰς Λουξόβιον (Luxovium, Luxeuil) ἐν Γαλλίᾳ. (~†668)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Βερτίνου (Bertinus) τοῦ νέου, βενεδικτίνου μοναχοῦ ἐν Σιθίνῃ (Sithin) τῆς Γαλλίας. (†699)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φήλικος τοῦ διακόνου, ἐν Σεβίλλῃ ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων τελειωθέντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Βιβοράδης (Wiborada), ἀναχωρητρίας τοῦ ἀββαείου Ἁγίου Γαληνοῦ ἐν Γερμανία. (†926)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἐπισκόπου Σουανδέμ καὶ Βαλαὰμ ἐν Ῥωσία. (~†1550)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου γ' τοῦ Πατελάρου, διατελέσαντος οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. (†1654)

Στίχ. Σὺν Πατριάρχαις Ἀθανάσιος πέλει,
Πατριαρχεύσας πάλαι Βασιλευούσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Βασιλείου Καντόμσκυ, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ ἐν Ῥιαζὰν τῆς Ῥωσίας.

Στίχ. Ὁ μωροσαλὸς Βασίλειος ἐφεῦρε,
Ὅδον πάνσκληρον σωτηριωδεστάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς νεοφανοῦς ὁσίας Ματρώνης τῆς ἐν Μόσχᾳ, τῆς ἀομμάτου καὶ θαυματουργοῦ. (†1952)

Στίχ. ὦ! πῶς ἐν Χριστῷ παράκλητος τοῦ κόσμου,
Μόσχας ἐφάνη πολιούχος Ματρώνᾳ!

Καὶ τοῦ Τριωδίου τὸ παρόν.

Τῇ ἁγία καὶ Μεγάλη Πέμπτη, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι Πατέρες, ἀλληλοδιαδόχως ἔκ τε τῶν θείων Ἀποστόλων, καὶ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα ἑορτάζειν· τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδὴ τὴν παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν Μυστηρίων), τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχὴν, καὶ τὴν Προδοσίαν αὐτήν.

Στίχ. Εἰς τὸν Ἱερὸν Νιπτῆρα.

Νίπτει μαθητῶν ἐσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὗ ποῦς πατῶν ἦν εἰς Ἑδέμ δειλῆς πάλαι.

Εἰς τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον.

Διπλοῦς ὁ Δεῖπνος· Πάσχα γὰρ νόμου φέρει,
Καὶ Πάσχα καινόν, Αἷμα, Σῶμα Δεσπότη.

Εἰς τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχὴν.

Προσεύχη· καὶ φόβητρα, θρόμβοι αἱμάτων,
Χριστέ, προσώπου· παραιτούμενος δῆθεν
Θάνατον, ἐχθρὸν ἐν τούτοις φενακίζων.

Εἰς τὴν Προδοσίαν.

Τί δεῖ μαχαιρῶν; τί ξύλων, λαοπλάνοι,
Πρὸς τὸν θανεῖν πρόθυμον εἰς κόσμου λύτρον;

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

* * *

Εἶτα αἶ ζ' καὶ ἡ ὠδαὶ τοῦ κανόνος.

Ὦδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Ο ι παι δες εν Βα α βυ λω νι κα μι νϷ
φλο ο ο γα α ϑκ ε πτη ξαν αλλ εν με σω φλο
γος ε εμβλη θεν τες δρο σι ζο με νοι ε ψαλλον ευ
λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ο ος των πα τε ρων

η μων

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ν ευ στα ζων κα ρα αν Ι ου δας κα κα προ
βλε ε ε πωων ε κι νη σεν ευ και ρι αν ζη των

πα α ρα δϷ ναι τον κρι την εις κα τα κρι σιν ος παν

των ε στι Κυ ρι ος ο Θε ο ος των πα τε ρων η

μων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Υ μιν ο Χρι στο ος τοις φι λοις ε βο α

ει ει εις πα α ρα δωσει με ευ φρο συ νησλα θον

τες α αγω νια και λυπησυνει χοντο τις ου

τος φρασον λεγοντες ο Θε ο ος των πα τε ρων η

μων

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι

ωνων α μην

Μ εθ οσ τις ε μου ουτην χει ρα τρου βλι ω

βα α αλ λει ει θρα συ τη τι του τω πλην κα λον ην

πυ λας βι ου πε ρασαιμη δε πο τε του τον ος ην ε

δη λδ δε ο Θε ο ος των πα τε ρων ημων

Ἡ καταβασία

Ο ι παιδες εν Βα α βυ λω νι κα μι νϛ

φλο ο ο γα α ρκ ε πτη ξαν αλλ εν με σω φλο

γος ε εμβλη θεν τες δρο σι ζο με νοι ε ψαλλον ευ

λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ο ος των πα τε ρων

ημων

Ἀργὴ καταβασία. (Εἰρμολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου

Ο ι παι αι δεσ ε ε εν Βα α α βυ λω ω ω
νι κα μι ι νϛ φλο ο ο ο γα α α ϝ ϝκ
ε ε πτη η ξα αν αλλ εν με ε σω φλο ο γος
εμ βλη θε εν τε ες δρο ο σι ζο ο ο ο ο ο με
νοι οι ε ε ψα α α αλ λον ευ λο γη τος
ει ει ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος τω ων πα α τε ε
ρων η η μω ων

Ῥδὴ η'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ἦχος Βου

Ν ο μων πα τρω ω ων οι μα κα ρι στοι εν
Βα βυ λω νι νε ε ε οι προ κι ιν δυ νευ ον τες
βα σι λευ ον τος κα τεπ τυ ξαν προ στα γης α α λο
γι στϛ και συ νη μμε ε νοι ω ουκ ε χω νευ θη
σαν πυ ρι του κρα τιν τος ε πα ξι ον α νε
μελ πο οντον υμ νον τον Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ

γα και υ περ υ ψα ρ ρ τε εις παν τας τρ ρς αι ω

νας

Δ ο ξα σοι ο θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

Ο ι δαι τη μο ο νες οι μα κα ρι στοι εν

τη Σι ων τω Λο ο ο γω προ σκα αρ τε ρη σαν τες

οι Α πο στο λοι πα ρει πον το τω ποι με νι ι ως

αρ νες και συ νη μμε ε νοι ω ουκ ε χω ρι σθη

σαν Χρι στω θει ω λο γω τρε φο με νοι ευ χα ρι

στω ως ε βο ων τον Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ γα

και υ πε ρυ ψα ρ ρ τε εις παν τας τρ ρς αι ω

νας

Χ Ευ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον

Πνε ε ευ μα α τον Κυ ρι ον

Ν ο μου φι λι ι ας ο δυ σω νυμος Ι

σκα ρι ω της γνω ω μη ε πι ι λα θο με νος

ους ε νι ψα το ηυ τρε πι σε προς προ δο σι ι αν
πο δας και σου ε σθι ι ων αρ τον σω μα θει
ον ε πη ρε πτερ νι σμον ε πι σε Χρι στε και βο
αν ου συ νη κε τον Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ
γα και υ πε ρυ ψα ς ς τε εις παν τας τ ς ς αι ω
νας

Κ αι νυν και α ει και εις τ ς ς αι ω νας των αι
ωνων α μην

Ε δε ξι ου ου το το ο λυ τη ρι ον της
α μαρ τι ας σω ω ω μα ο α α συ νει δη τος
και το αι μα το χε ο με νον υ περ κο σμη ς το
θει ον αλλ ουκ η δει το πι ι νων ο ε πι
πρα σκε τι μης ου κα κι α προ σω χθι σε και βο
αν ου ου συ νη κε τον Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ
γα και υ πε ρυ ψα ς ς τε εις παν τας τ ς ς αι ω
νας

Ἡ καταβασία

Αἰ νου μεν εὐ λο γου μεν και προ σκυ νου ου ου

με εν τον Κυ ρι ον

Ν ο μων πα τρω ω ων οι μα κα ρι στοι εν

Βα βυ λω νι νε ε ε οι προ κι ιν δυ νευ ον τες

βα σι λευ ον τος κα τεπ τυ ξαν προ στα γης α α λο

γι στῶ και συ νη μμε ε νοι ω ουκ ε χω νευ θη

σαν πυ ρι του κρα τῶν τος ε πα ξι ον α νε

μελ πο ον τον υμ νον τον Κυ ρι ον υμ νει τε τα ερ

γα και υ περ υ ψῶ ῶ τε εις παν τας τῶ ραι

ω ω να α α α ας

Ἄργη καταβασία. (Εἰρημολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου

Αἰ νου μεν εὐ λο γου μεν και προ σκυ νῶ ῶ με εν

το ον Κυ ρι ο ον

Ν ο μων πα τρω ω ω ων οι οι οι μα κα α α

ρι ι ι στοι εν Βα βυ λω ω νι νε ε οι

προ ο κιν δυ υ νε ε ε ευ ο ο ο ο
 ντε ε ε ε ες βα σι λε ευ ον τος κα τε
 ε ε πτυ υ υ ξαν προ στα γη η ης α λο
 γι ι ι ι στδ και συ νη μμε ε ε νοι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι ω ουκ ε χω ω νευ θη η σα
 αν πυ υ υ ρι του κρα τδ εν τος ε ε πα α ξι
 ον α νε με ε ελ πο ο ον τον υ υ υ μνον
 τον Κυ υ ρι ον υ μνει ει τε ε ε τα ε
 ε ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε ε εις παν τας
 τδ ς ς ςς αι αι ω ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Καὶ ψάλλεται ἡ

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

ᾠχος Βου

[H] ε νι ας δε σπο τι κης και α θα να του ουτρα
 πε ζης εν υ πε ρω το πωταις υ ψη λαις φρεσι

πι στοι δευ τε α πο λου σω μεν ε πα να βε βη
κο ο τα Λο γον εκ του Λο γω μα θον τες ον με γα
λυ νο ο μεν

ο ξα σοι ο Θε ο ο ος η η μων δο ξα σοι

πι τε τοις Μα θη ταις ο Λο γος ε φη η
το Πα σχα εν υ πε ρω ω το πω ω νους ε νι δρυ
ται οις μυ στα γω γω σκευ α σα τε α ζυ μω α λη
θει ει ας λο γω το στερ ρον δε της χα ρι τος με γα
λυ να α τε

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

η μι ουρ γον ο Πα τηρ προ των αι ω νων
Σο φι αν γεν να αρ χην ο δων με εις ερ γα ε
κτι σε τα νυν μυ στι κως τε λθ με να Λο γος γαρ α κτι
στο ος ων φυ σει τας φω νας οι κει ου μαι ς ς νυν
προ σει λη η φα

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ω ς ανθρωπος υ παρ χω ου σι α ου φαντα
σι α ου τω Θε ος τω τροπω της α ντι δο σε ως
η φυ σις η ε νω θει σα μοι Χρι στον ε να δι ο
ο με γνω τε τα εξ ων εν οις α περ σω ω ζον τα
πε φυ υ κα

Ἡ καταβασία

[H] ε νι ας δε σπο τι κης και α θα να του ουτρα
πε ζης εν υ πε ρω ω το πωταις υ ψη λαις φρεσι
πι στοι δευ τε α πο λαν σω μεν ε πα να βε βη
κο ο τα Λο γον εκ του Λο γμα θον τες ον με γα
λυ νο ο με ε εν

Ἀργή καταβασία. (Εἰρημολόγιον Μπαλασίου)

Ἦχος Βου θ

[H] ε ε νι ι ας δε σπο ο τι ι κη ης και α θα

να α α του ου ουτρα α πε ε ε ζης εν υ πε
ρω ω ω ω το ο ο ο ο πω ω ταις υ ψη λαις
φρε σι ι πι στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι δευ τε ε ε α πο ο λα α
α αυ σω ω ω μεν ε πα α α να βε
βη η η κο ο ο τα λο ο ο γον εκ τϛ Λο ο
ο γου μα α θο ο ντες ον με ε ε γα α λυ
υ νο ο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἵτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον. Αὐτόμελον.

Ἦχος ἰβ' Γα ρ

Τον νυμ φω να σϛ βλε πω Σω τηρ μϛ κε
κο σμη με ε ε ε ε νον και εν δυ μα ϛκ
ε χω ι να ει σελ θω εν αυ τω λα μπρϛ
νον μϛ την στο λην της ψυ χης φω το δο
τα και σω ω σο ον με

T ^{Γα} ^M
 ον νυμ φω να σα βλε ε ε πω ω ω ω
 ω ω ω ^{Γα} Σω τηρ μδ κε κο σμη με νον και εν
 δυ μα δκ ε ε ε ε χω ω ω ω ω ω ω ι
^{Γα} ^M ^{Γα} ^{Nη}
 να ει σελ θω εν αυ τω λα μπρου νον μδ
^{Γα}
 την στο λην της ψυ χης φω το δο τα και σω
 ω σο ον με

T ^{Γα} ^M
 ον νυμ φω να σα βλε ε ε ε ε πω ω ω
 ω ω ω ω ^{Γα} Σω τηρ μδ κε κο σμη με νον και
 εν δυ μα δκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω
^{Γα} ^M ^{Γα}
 ω ω ι να ει σελ θω εν αυ τω λαμπρου
^{Nη} ^{Γα}
 νον μδ την στο λην της ψυ χης φω το δο
 τα και σω ω σο ον με

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Δι-Θ

Π ^{Δι}
 α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε
 α αυ τον ε ε εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι
 πρε ε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω
A ι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
 α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ
 να α α μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει
 υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰακώβου Πρωτοφάλτου "Αἰνεῖτε" ἄργόν.

Ὅταν προσκυνᾷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς ἁγίας εἰκόνας.

A ι νει ει ει ει ει ει ηει ει ει ει τε
 α α α α α α α αυ τον πα α α
 α α α α αν τε ε ε ε ε ηε ε ε ες οι οι
 Α α αγ γε ε ε ε ε λοι α αυ του ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου αι νει ει ει ει ει
 ηει ει ει ει τε α α α α α α α αυ το
 ον πα α α α α α α σαι αι αι αι αι ηαι αι

αι αι Αι δυ υ να α α μει ει ει ει ει εις α αυ
 του ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου οι οι οι
 πρε ε ε ε ε υε ε ε σοι πρε ε ε πει υ
 υμ νο ος τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Θε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ υ μνος τω ω
 ω ω ω Θε ω ω ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί·
 Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις αυ
 του αι νει τε αυ τον κατα το πληθοσθης με γα
 λω συ νης α αυ του

Σ υν τρε χει λοι οι πον το συ νε ε δρι ο ον
 τω ω ων Ι ι ι ου δαι αι ων ι να τον δη μι
 ουρ γον και κτιστην των α α πα α αν των Πι λα
 τω πα α α ρα δω ω ση ω τω ων α α α
 νο ο ο μων ω των α α πι ι ιστων ο

τι τον ερχομενον κρι ναι ζωωντας και νε εκρους
ει εις κρισιλιλιενυτρε επιλιλιζουου ου
σι τον ιωμενο ο οντα α πα αθη
προς πα αθος ε ε ετοιμα α ζουου ου ου σι
Κυριε μα κροθυ με με γασου το ε λε ε
ος δο ο ο ξα α α σοι

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι
κι θα α ρα

Ιουδας ο πα ρα α νομος Κυ υ υ ρι ε
ο βα ψας εν τω δει ει πνω ω ω την χει ει ρα
εν τω τρυ βλι ω ω με ε τα α α σου ε ξε
τει νεν α νο μοι οι οισ τας χει ει ρας του λα
βει ει ν αρ γυ υ υ υ ρι ι ι ι α και ο του
μυ ρου λο γι σα με νος τι μην σε τον α τι

μη η η τον ουκ ε φρι ξε ε πω ω ω λη η
ησαι ο τους πο δας υ φα πλωσας ε πι το νι
ψαι αι αι το ο ον Δε σπο ο την κα τε φι λη
σε δο λι ως εις το προ δου ναι τοι οι οισ α α νο
ο ο μοις χο ρου δε α πο στο ο λω ων ρι ι
ι φεις και τα τρι α κοντα ρι ι ψας αρ γυ υ υ
ρι α σου την τρι η με ε ρον α να στα α α
σι ι ιν ουκ ει ει δε δι ης ε λε ε η
σο ο ον η η η η μας

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ
γα α νω

Ι ου δας ο προ δο της δο λι ο ος ων δο
λι ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω τη η ρα
Κυ υ υ ρι ον τον Δε σπο την των α παντων

ως δουλον πε επρα κε ε τοι οι οισ πα α α ρα α

νο ο ο μοις ως προ βατον ε πι σφα γη ην

ου τως η η κο λουου ου ου θει ο Α μνος ο

του Θε ου ο Υι ο ος ο ο του Πα α τρος ο

μο ο νος πο ο λυ ε ε ε λε ε ε ε ος

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις αλ λα λαγ μου πα σα

πνο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ ρι ον

Ι ου δας ο δου λος και δο λι ος ο μα θη

τη ης και ε πι ι ι βου λος ο φι ι λο ος και

δι α α α βο ο ο ο λος εκ των ερ γων α

α α πε φα αν θη η κο λου θει γαρ τω Δι δα α

σκα α α λω και καθ ε α αυ τον ε με λε

ε τη σε τη ην προ ο ο δο σι ι αν ε λε

γεν ε εν ε ε α α αυ τω πα ρα δω ω ω

σω του ου τον και κερ δη η σω τα συ να χθε εν
τα χρη η μα α α τα ε πε ζη τει δε και το
μυ ρο ο ονπρα θη η ναι και τον Ι η η σου
ουν δο λω κρα α τη θη η η ναι α πε
δω κεν α σπα σμον πα ρε ε ε ε δω κε ε το ο ον
Χρι ι ι στον και ως προ βατον ε πι σφα γην ου
τω ω ως η η η κο λου ου θει ο μο νος ευ
σπλα αγ χνος και αι φι λα α αν θρω ω ω ω
πος

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω
και Α γι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας τω ναι
ω νων α α μην

Ο ν ε κη ρυ υ υ ξεν α α μνον Η η η σα

ι ι ας ερ χεται ε πι σφα γη ην ε κου ου
 ου ου σι ι ι ι ον και τον νω τον δι ι δω ω
 σιν ει εις μα α α στι ι ι ι γας τας σι α
 γο ναςεις ρα πι ι ι σμα τα το δε προ σωπον
 ουκ α α πε ε στρα φη α πο ο αι αι σχυ υ νης
 ε εμ πτυ σμα α α των θα να τω δε α σχη
 μο νι κα α α α τα δι ι κα α α ζε ε ε ε
 ται παν τα ο α να μαρ τη η η τος ε κου
 σι ως κα τα δε ε ε χεται ι να πα σι δω
 ρη ση η ται την εκ νε κρω ων α να α α
 στα α α σι ι ι ι ν

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολούθως.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλομεν τὰ ἀπόστιχα. Ἄρχεται δὲ ὁ β' χορὸς.

Ἦχος πλ' Νη ς

Σ^{Νη} ἡ με ρον το κα τα του Χρι στου πο νη ρον συν
η χθη συ νε ε ε ε δρι ι ι ι ον και κατ
αυ του κε να α ε βου ου λευ σαν το ο πα

ρα δου ναι Πι ι λα α τω εις θα να τον τον α
 νε ε ε ευ θυ υ υ υ νον ση με ρον την των χοη
 μα τω ων α αγ χο ο ο νην Ι ου δας ε αυ
 τω ω πε ε ρι τι ι ι θη η η η σι και
 στε ρει ει ται κα ατ α αμ φω ζω ης προ ο σκαι αι
 αι ρου και αι αι θει ει ει ει ας ση με ρον Κα
 ι α φας α κων προ φη η τε ευ ει συμ φε ε
 ε ρει ει λε ε ε γων υ περ του λα ου ου ου
 ε ε να Α πο ο ο λε ε ε ε σθαι ηλ
 θε ε γαρ υ περ των α μαρ τι ω ων η μωών του
 πα α θειν ι ι να α η η μας ε λε ευ θε ε
 ρω ω ω ση η εκ της δου λει ει ας του ε εχ
 θρου ως α γα θο ο ος και φι λα α α αν
 θρω ω ω ω πος

Ο ε σθι ων αρ τος μου ε με γα λυ νεν επ

ε με ε ε ε πτε ερ νι ι σμον

Σ ^{Νη} η με ρον ο Ι ου δας το της φι λο πτω

χει ας κρυπτει προ σω ω πει ει ει ον και της πλε

ο νε ξι ι ι ας α να α κα λυ πτει τη η η η ν

μο ο ο ορ φην ουκ ε τι των πε νη τω ω ω

ων φρο ον τι ι ι ζει ει ουκ ε ε τι το μυ ρον

πι ι πρα α α σκει ει το ο ο τη η ης α μαρ

τω ω λου αλ λα α το ου ου ρα νι ι ο ον

μυ υ υ ρο ον και εξ αυ του νο σφι ζε ε ε

ται τα αρ γυ υ υ υ ρι ι ι ι α τρε χει προς

Ι ου ου δαι αι ους λε ε ε γει τοις πα α ρα νο

ο ο μοι οις τι μοι θε λε τε ε δου ου ναι κα γω υ

μιν πα ρα δω ω ω σω ω α α αυ τον

φι λαρ γυ ρι ι α α ας προ δο ο ο του ου

ευ ω νον ποι ει ει ται τη η ν πρα α σιν προς την

γνωμην των α γο ρα ζο ο ον των του πω λου με ε

νου την πραγ μα α τει ει ει αν ποι οι οι ει ει ει

ει ται ουκ ακρι βο λο γει ται προστη ην τι ι μην

αλλ ως δου ουλον φυ γα δα α πε ε ε εμ πο ο ο

ο λει ε θος γαρ τοις κλε ε πτου ου σι ρι πτειν τα

τι ι ι ι μι ι ι ι α νυν ε βα λε τα

α α γι ι α τοις κυ σιν ο μα α α α θη η η

η της η γαρ λυσα της φι λα α α αρ γυ υ

ρι ι ι ας κα τα του ι δι ου ου Δε ε

ε σπο ο ο του ου μαι αι νε ε σθαι ε ποι οι

η σε εν α α αυ τον ης τη ην πει ει ραν φυ υ

γω ω μεν κρα α α ζο ο ο ον τες μα κρο θυ

υ με Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ε ξε πο ρευ ε το ε ζω και ε λα

λει ε πι το ο ο ο α α α αυ το

O^M τρο προς σου δο λι ο τη το ος γε
 ε ε μει^β πα α α ρα α νο με Ι ι ι
 ου ου ου ου δα^{Δι} νο σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι ι
 ι α αν^{Nη} ε κερ δη η σα ας μι σαν θρω ω ω
 πι ι ι ι αν^β ει γαρ πλου τον η η γα α α
 πας^β τι τω πε ρι πτω ω χει ει ας δι ι δα α σκον
 τι ε ε ε φοι οι οι οι τας^β ει δε ε και αι
 αι αι ε φι ι ι λεις^β ι να τι ε πω λεις τον
 α α τι μη η τον προ δι δου ου ους ει εις μι αι
 φο ο ο νι ι ι ι αν^{Δι} φρι ξον η η λι ι ε
 στε ε να α ξον η η γη^{Nη} και κλο νου με ε νη
 βο ο ο η η η η σον^{Δι} α νε ξι ι κα
 α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι^β

^χ Λο γον πα ρα νο μον κα τε θεν το κατ ε μου^{Δι}
 Κυ ρι ε Κυ ρι ε^χ μη ε γκα τα λι ι ι ι

πη η η ης με

M η δει ει εις ω πι ι στοι του δε σπο

τι ι κου δει ει πνου α α μν η η τος μη δεις

ο λως ως ο Ι ι ου ου δας δο λι ι ως προ ο

σι ι τω τη τρα α α πε ε ε ε ζη ε

κει νο ος γαρ τον ψω ω μο ον δε ξα α α

με ε ε ε νος κα τα του αρ του ε χω ω ω ω

ρη η η η σε σχη μα τι ι μεν ω ω ν μα θη η

της πρα αγ μα τι δε ε πα ρω ω ω ω ω ω ν

φο ο νε ε ευ της τοις μεν Ι ου δαι οις συ υν

α α γαλ λο ο ο με ε ε ε νος τοις δε α

πο ο στο ο λοις συναυ λι ζο ο ο ο με ε ε ε

νος μι σων ε ε φι ι ι λει ει φι λων ε ε

πω ω λει τον ε ξα γο ρα σα αν τα η μα

α ας τη ης κα α τα α α α ρας τον Θε ο ον και

Σω τη η ρα των ψυ χω ω ω ων η η η η μων

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Ο τρο προς σου δο λι ο τη το ος γε

ε ε μει πα α α ρα α νο με Ι ι ι

ου ου ου ου δα νο σων γαρ φι λα αρ γυ υ ρι

ι ι α αν ε κερ δη η σα ας μι σαν θρω ω ω

πι ι ι ι αν ει γαρ πλουτον η η γα α α

πας τι τω πε ρι πτωω χει ει ας δι ι δα α σκον

τι ε ε ε φοι οι οι οι τας ει δε ε και αι

αι αι ε φι ι ι λεις ι να τι ε πω λεις τον

α α τι μη η τον προ δι δου ουους ει εις μι αι

φο ο ο νι ι ι ι αν φρι ξον η η λι ι ε

στε ε να α ξον η η γη και κλο νου με ε νη

βο ο ο η η η η σον α νε ξι ι κα

α κε Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Καὶ νῦν. Ἦχος Πα.

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Μυ στα γω γων σου Κυ ρι ε τους μα α θη η

τας ε ε δι ι ι δα α σκες λε ε ε ε γων

ω φι ι λοι οι ο ρα α α α α τε μη

δεις υ μας χω ρι ι σει ει μου ου φο ο βος ει γαρ πα

σχωω α αλλ υ πε ερ του κο ο ο σμου μη ουν

σκανδα λι ι ζε σθε Ε ε εν ε ε ε ε μοι

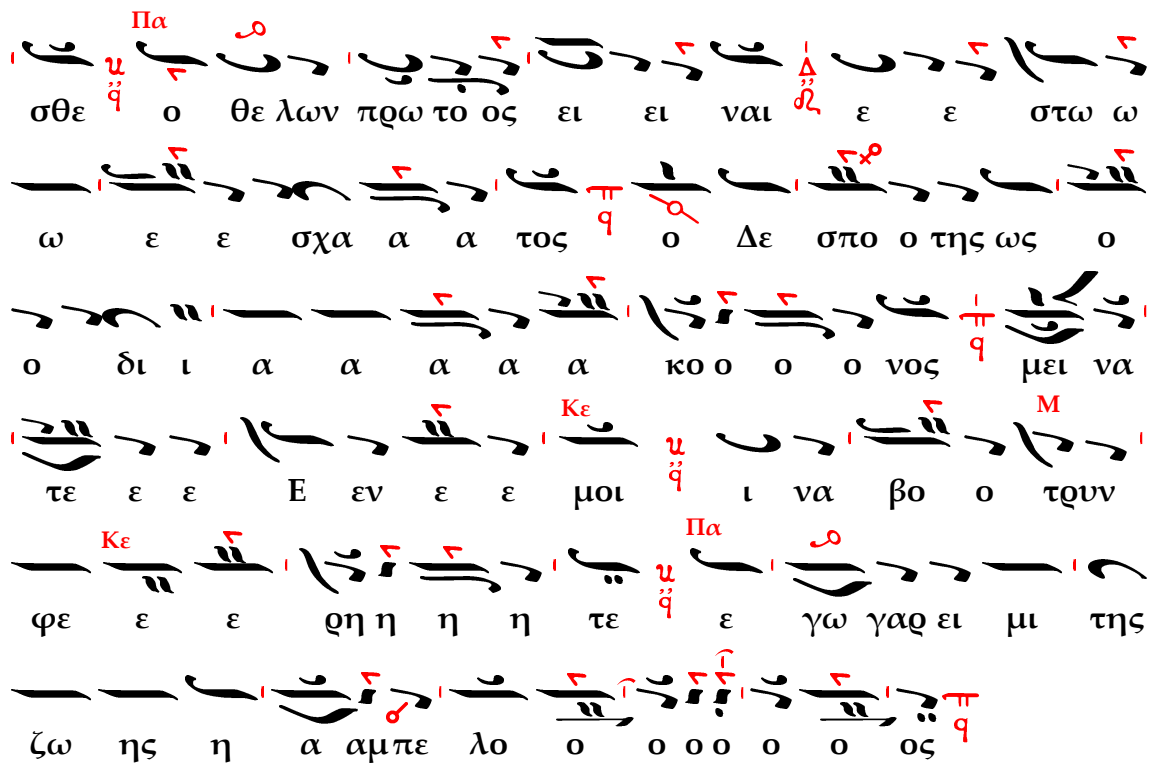
ου γαρ ηλ θον δι α κο ο νη η θη η ναι αλ

λα α δι α κο νη η η σαι αι και δου ναι

τη ην ψυ υ χη ην μου λυ υ υ τρο ον υ πε ερ του

κο ο ο σμου ει ουν υ υ μεις φι ι λοι

μου ου ε ε στε ε με μι ι ι μει ει ει

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 138' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἀ' χορὸς τὸ τροπάριον.

Ἦχος πλ' Γα ρ

Ο ^{Nη} τε οι εν δο ξοι Μα θη ται εν τω νι πτη
^M ^{Γα} ^{Nη}
 ρι τϛ δει πνϛ ε φω ω τι ζο ον το ^ρ το τε Ι ου δας
^M ^{Γα}
 ο δυ σε βης φι λαρ γυ ρι α νο ση σας ε σκο ο τι
^{Nη} ^ρ ^{Δ ρ}
 ζε ε το και α νο ο μοις κρι ταις σε τον δι και
^M ^{Γα} ^{Nη}
 ον κρι την πα ρα α δι δω ω σι βλε πε χρη μα των ε
^M ^{Γα}
 ρα στα τον δι α ταυ τα αγ χο νη χρη η σα με ε
^{Nη}
 νον φευ γε α κο ρε ζον ψυ χην την Δι δα σκα λωτοι
^M ^{Γα} ^M ^{Nη}
 αυ τα το ολ μη σα α σαν ο πε ρι παντας α
^M ^{Γα}
 γα θος Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Καὶ εὐθὺς τὸ τροπάριον τῆς προφητείας.

Ἦχος πλ' Γα ϕ

Ο ^{Γα} ρα πι σθεις υ περ γε ε νϛς αν θρω πων και
^ρ ^{Πα}
 μη ορ γι σθεις ε λευ θε ρω σον εκ φθο ρα α στην ζω
^{Γα} ^ρ ^ρ
 ην η ημων Κυ ρι ε και σω ω σον η μας
^χ ^χ
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω Πνευ μα α

τι π ₉
 Ελευθερωσον εκ φθορας την ζωωην η ημων π ₉
 Γα Κυριε και σωωσον ημας π ₉
 Και νυν και αι και εις τας αιωναστων αι αι
 ωων α μην π ₉
 Ο Γα ρα πι σθεις υπεργενενης ανθρωπων και π ₉
 μη ορ γι σθεις ελευθερωσον εκ φθορας την ζωω π ₉
 ην η ημων Κυριε και σωωσον ημας π ₉

Ὁ ἀναγνώστης·

Προκείμενον. Ἦχος α΄. Ψαλμὸς πβ΄ (82).

Ὁ ἀναγνώστης·

Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, σὺ μόνος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Στίχ. Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσης, μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεός.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἧ Παφ

Γνωτωσαν εεθνη οτι ονομα σοι Κυρι π ₉
 ος συμοονος Υψιστος επι παασαν την γην π ₉
 Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; μὴ σιγήσης π ₉
 μη δεκατα π ₉
 πραυνης ο Θεος π ₉

Γ νω τω σαν ε ε θνη ο τι ο νο μα σοι Κυ ρι
 ος σου μο ο νος Υ ψιςος ε πι πα α σαντην γην
 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν
 και οι μι σθ ὄν τεσ σε
 η ρανκε φα λην

Γ νω τω σαν ε ε θνη ο τι ο νο μα σοι Κυ ρι
 ος σου μο ο νος Υ ψιςος ε πι πα α σαντην γη η
 η ην

Ὁ ἀναγνώστης:

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα

(ια' 18-23. ιβ' 1-5, 9-11, 14-15).

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων· ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρόν, λέγοντες· Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτριψώμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῆ ἔτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς! ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθῶθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας· Οὐ μὴ προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου· εἰδὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἴδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρα ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν· ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθῶθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

Δίκαιος εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ· τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρρίζωθήσαν· ἔτεκνοποίησαντο, καὶ ἐποίησαν καρπὸν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, γινώσκεις με· οἶδάς με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν

μου ἐναντίον σου· ἄθροισον αὐτοὺς ὡσπερ πρόβατα εἰς σφαγὴν· ἄγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν· ἕως πότε πενήθει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν· Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν· σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε.

Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας.

Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ· Ἴδου ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ὁ ἀναγνώστης: Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς οε' (75).

Ὁ ἀναγνώστης:

Εὐξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-θ.

Ε

 Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ

Ε

Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ
 και το κα τοι κη
 τη ρι ον αυ τϛ ϛ εν Σι ων
Ε ε ευ ξα σθε και α πο ο δο τε Κυ
 ρι ω τω Θε ω ω η η μω ω ων
 * * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε ἐλέησον (τρὶς), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινώσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητροῦς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *